

Ky dokument nuk është prova. Prova janë bajtët e ruajtur: HTML-ja e faqes, pamja e saj, dhe zinxhiri i hash-eve që i lidh. Kjo dëshmi është paraqitja e tyre, e prodhuar automatikisht. Verifikohet me kodin më poshtë **pa na pyetur ne**.

ARTIKULLI

TITULLI	Nga Genc Pollo - Ringjallja e kushteve të vërteta - dhe kumti i Ursula von der Leyen në Tiranë
ADRESA	https://www.syri.net/op-ed/920315/ringjallja-e-kushteve-te-verteta-dhe-kumti-i-ursula-von-der-leyen-ne-tirane/
BURIMI	syri.net
GJENDJA	online

KOHA

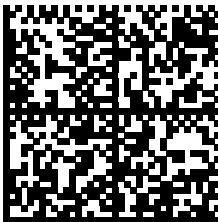
KAPUR NGA NE	1 tetor 2026, 08:03:10 UTC <i>Dritarja jonë e pasigurisë: ± 300 s — intervali me të cilin e kontrollojmë këtë burim.</i>
DEKLARUAR NGA PORTALI	1 tetor 2026, 07:54:52 UTC <i>Koha e deklaruar vjen nga pala që po vlerësohet. Ora jonë nuk preket prej saj, dhe të dyja shfaqen këtu të ndara.</i>

HASH-ET · SHA-256

PËRMBAJTJA	aa2608e78dd02aed05f17be0e6e7d54ead87002878daec7b23f9a1a89b94e7b9
TEKSTI	e6004a8dcd0639c9ff37258e96dd3f7ae48b63b9fe6344ae75ae2573b267ff5d
PAMJA	b78735dbc73980ab588a11bda3863e1fbfd1ecf7e5b8da074d924978952940c6

ZINXHIRI I PROVËS

KJO HYRJE	b55e4a91cc9ffd267b15b7bbd02fb38357884a8ebac00fc9e41acf09309ba138
E MËPARSHMJA	—
RRËNJA MERKLE	—
ANKORIMI	nuk është ankoruar ende <i>Kjo hyrje nuk është përfshirë ende në asnjë pemë Merkle të dërguar. Zinxhiri i hash-eve provon rendin dhe integritetin; koha jo.</i>

SKANOJE PËR TA VERIFIKUAR

Kodi të nxjerr te eksploruesi i STAMLES. Ai regjistër nuk është yni: nëse serveri ynë bie nesër, vula mbetet aty ku është.

Faqja tregon njërin nga tri gjendjet — **nuk u gjet**, **në radhë**, ose **e konfirmuar** me bllokun, rrënjën Merkle dhe transaksionin në Polygon. Krahazo hash-in që gjen atje me atë të shtypur më lart: nëse përputhen, kjo kapje ekzistonte para asaj ore, dhe ne nuk mund ta kishim ndryshuar pas saj.

<https://scan.stamles.eu/verify/b55e4a91cc9ffd267b15b7bbd02fb38357884a8ebac00fc9e41acf09309ba138>

PAMJA E FAQES

Renderuar nga HTML-ja jonë e ruajtur, jo nga rrjeti. **Riprodhon kopjen tonë, jo pamjen e atëhershme:** stilet dhe imazhet e largëta mund të mos ekzistojnë më ose të kenë ndryshuar.

Motori: chromium-stored+assets · dritarja 1280×1024 px

NGA GENC POLLO

Ringjallja e kushteve të vërteta - dhe kumti i Ursula von der Leyen në Tiranë

NDRIÇIM KULLA

Znj. Von der Leyen, shikojeni Shqipërinë përtej Edi Ramës

Ringjallja e kushteve të vërteta - dhe kumti i Ursula von der Leyen në Tiranë

Nga Nga Genc Pollo - 09:54, 01/10/2026

Në Selanik në qershor 2003, Bashkimi Evropian bëri një premtim që tingëlloi historik dhe i pakthyesëm. Krerët e shteteve dhe të qeverive deklaruan se e ardhmja e Ballkanit Perëndimor është brenda Bashkimit Evropian. Fraza e përdorur ishte "perspektiva evropiane" - zhargon i Brukselit që nënkupton një angazhim të fortë se këto vende mund dhe do të bëhen anëtarë sapo të jenë gati.

Më shumë se dy dekada më vonë, ai premtim e ka humbur besueshmërinë e tij. Në Tiranë, në Beograd, në Shkup, pak qytetarë, pak gazetarë dhe pak politikanë besojnë vërtet se anëtarësimi i plotë në BE është realist në një të ardhme të parashikueshme. Selaniku u bë një ritual, i përsëritur në çdo konkluzion të Këshillit, por i zbrazur nga substanca politike.

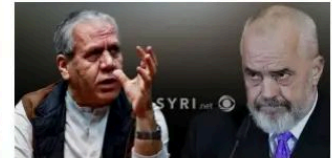
Ka arsye për këtë gjendje; nga të dyja palët.

Nga ana e BE-së, Unioni u zhyt në krizat e veta të brendshme për më shumë se një dekadë. Kriza e borxhit në eurozonë nga v2010 e tutje, kriza e migrimit e vitit 2015, Brexit dhe pandemia e zhvendosën gjithë energjinë politike drejt çështjeve të brendshme. Zgjerimi nuk ishte më një projekt politik; ai u reduktua pak a shumë në një dosje të menaxhuar nga drejtoria DG NEAR. I vetmi vend që u anëtarësua në gjithë atë periudhë ishte Kroacia në v2013 - dhe gjithashtu e fundit deri më sot. Kroacia ishte e vogël, gjeografikisht ngjitur, ekonomikisht e menaxhueshme, lehtësisht e absorbueshme; nuk e ndryshoi ekuilibrin institucional të Unionit.

Jean-Claude Juncker, duke marrë detyrën si President i Komisionit në vitin 2014, thjesht kapi frymën e kohës kur tha hapur se nuk do të ketë zgjerim gjatë mandatit të tij pesëvjeçar. Ishte ndershmëri që bëri dëm: nëse nuk ka vullnet politik në krye, pse vendet kandidate duhet të reformohen?

Një justifikim i dytë për stagnimin u bë argumenti për reformën e brendshme. Unioni, thuhej, duhet të reformojë veten përpara se të zgjerohet. Problemi thelbësor dihet: BE-ja ende kërkon unanimitet në fusha vendimtare - politika e jashtme dhe e sigurisë, taksat dhe mbi të gjitha ndryshimi i traktateve ku përfshihet zgjerimi. Edhe në çështje ekzistenciale të sigurisë, një shtet anëtar kokëfortë mund të bllokojë çdo veprim kuptimplotë, siç e kemi parë vazhdimisht për sanksionet ndaj Rusisë dhe ndihmën për Ukrainën; një paralizë e kushtueshme.

më të lexuarat

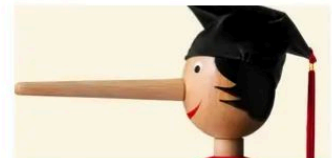
Piktori do të lërë emër në histori, por si 'kreu i qelbësirave' dhe antishqiptar i përbetuar!

Dy Edi Ramat në Nju Jork dhe raporti i sikletshëm me të tashmen e të shkuarën

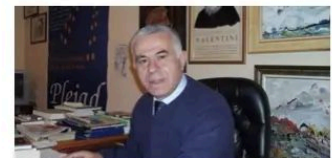
Çfarë po 'gatuajnë' protestat kosovare, kombëtarizim apo rimëkëmbje ideologjike?

Një shoqëri mashtruesish

Gratë e reja të inatosura të së majtës po shkatërrojnë të ardhmen e tyre

Znj. Von der Leyen, shikojeni Shqipërinë përtej Edi Ramës

Pse çmimet e karburanteve mund të rriten akoma

Disa shtete anëtare dhe shumë federalistë argumentuan se unanimiteti duhet të zëvendësohet me votimin me shumicë të cilësuar përpara se të pranohen anëtarë të rinj, përndryshe BE-ja do të bëhej e paqeverisshme me 30 ose 35 anëtarë. Kjo krijoi një vonesë të mëtejshme politike dhe psikologjike për zgjerimin.

Megjithatë ky argument ishte gjithmonë jo i sinqertë. Zëvendësimi i unanimitetit kërkon ndryshim traktati. Dhe ndryshimi i traktatit vetë kërkon unanimitet. Një shtet i vetëm anëtar mund të vërë veton ndaj kalimit në shumicë të cilësuar. Një reformë e tillë është pra gati e pamundur në konstelacionin aktual politik. Të kushtëzosh zgjerimin me një reformë të brendshme të pamundur ishte një mënyrë e sjellshme për të thënë jo.

Pastaj erdhi thyerja e 24 shkurtit 2022. Lufta e agresionit në shkallë të plotë e Rusisë kundër Ukrainës ndryshoi gjeopolitikën e zgjerimit brenda natës. Papritmas zgjerimi u bë politikë sigurie. Shtytja u nxit pothuajse tërësisht nga konsiderata sigurie: si t'i ankorojë Ukraina dhe Moldavia në Evropë dhe të parandalojë një zonë gri që Rusia mund ta shfrytëzojë. Kjo i dha një dinamikë të re gjithë dosjes së zgjerimit dhe Ballkani Perëndimor përfitoi nga efekti anësor. Status kandidate për Bosnjë-Hercegovinën, hapja e negociatave të anëtarësimit me Shqipërinë dhe Maqedoninë e Veriut, një plan i ri rritjeje dhe premtime financiare. Në dukje, Selaniku ishte gjallë përsëri.

Megjithatë, nëse shikojmë anën e gatishmërisë për pranim - gjendjen aktuale të shteteve të Ballkanit Perëndimor - gjërat kanë përparuar me shpejtësi shumë të ndryshme dhe në drejtime shumë të ndryshme. Rajoni nuk është një bllok. Ideja e një anëtarësimi të njëkohshëm është një iluzion.

Maqedonia e Veriut është rasti më i dhimbshëm i dështimit të BE-së. Ndryshoi emrin, ndryshoi kushtetutën, zgjidhi një mosmarrëveshje 27-vjeçare me Greqinë me një kosto të madhe politike të brendshme, bazuar në një premtim të qartë nga Brukseli. Sot ajo është e bllokuar sërish, nga kërkesat e Bullgarisë që nuk kanë të bëjnë fare me legjislacionin e BE-së - çështje historie, gjuhe dhe identiteti. Një mosmarrëveshje bilaterale që BE-ja nuk duhej ta kishte lejuar sërish.

Kosova mbetet ende pezull: Pesë shtete anëtare të BE-së ende nuk e njohin pavarësinë e saj. Kjo e pengon rrugën e saj drejt BE-së duke filluar nga statusi kandidat e deri tek bisedimet më të rëndësishme të anëtarësimit. Marrëdhëniet e saj pas pavarësisë me Serbinë ndërmjetësohen dobët nga Brukseli i cili shpesh favorizon forcën në vend të së drejtës.

Bosnjë-Hercegovina në formën e saj kushtetuese të Dejtonit është pothuajse e paralizuar nga vetë natyra. Një shtet me tre presidentë, një duzinë qeverish dhe pa autoritet funksional qendror u projektua për të ndaluar një luftë, jo për t'u anëtarësuar në BE. Udhëheqja e Republikës Srpska nën Milorad Dodik, e rreshtuar hapur me Moskën dhe duke kërcënuar me shkoputje, e bën objektivist të pamundur përmbushjen e kriterëve për anëtarësim.

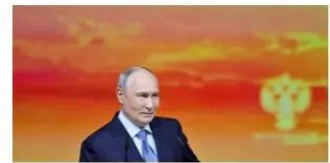
Serbia është bërë, nën Aleksandar Vuçiçin, një shtet autoritar. Modeli është i njohur: Iuan me BE-në dhe Perëndimin, me Rusinë dhe me Kinën, duke nxjerrë para dhe legjitimitet nga të gjitha anët. Fonde të BE-së, energji dhe armë ruse, infrastrukturë dhe teknologji survejimi kineze. Megjithatë deri vonë ajo mernte lavdërime për "reformat e saj evropiane" nga askush më pak se Presidentja e Komisionit, znj. von der Leyen. Në tetor 2025 vetë Parlamenti Evropian, përmes rezolutës për Serbinë, në mënyrë të pazakontë u bëri thirrje "zyrtarëve më të lartë të BE-së të përmbahen nga deklarata të pabaza që lavdërojnë procesin e reformave në Serbi". Deri më sot, kryesisht për shkak të mospërpuljes gjeopolitike të vendit, toni i Brukselit ka ndryshuar pak. Por kjo nuk e ka impresionuar shumë regjimin e Vuçiçit, siç e treguan së fundmi nderimet zyrtare në funeralin e kriminelit të dënuar të luftës Mlladiç të dënuar nga Haga.

Shqipëria është bërë gjithashtu një regjim autoritar që mbahet në një pjesë të mirë nga paratë e narkotrafikut dhe shfaq një seri mahnitëse skandalesh kleptokratike që arrijnë nivelet më të larta të qeverisë. Raportet zgjedhore të OSBE-së tregojnë kapje në rritje të procesit të votimit nga shteti - keqpërdorim i administratës, blerje votash, përdorim i botës së krimit për të marrë votën etj. Megjithatë kjo nuk e pengoi Komisioneren për Zgjerim Marta Kos të shpallë zgjedhjet si "të lira dhe të ndershme"; qëndrimi anti-korrupsion i BE-së nuk e pengoi atë dhe ambasadorin e BE-së të marrin publikisht anën e një ministri të paditur për korrupsion serioz (50 milionë euro të avulluara vetëm në një episod) dhe të kryeministrit Rama që mbron ministrin e tij.

Mali i Zi ka reduktuar problemet strukturore të trashëguara dhe nuk por vuan nga ndërhyrjet e Beogradit. Vendi tani po paraqitet si i vetmi dhe i vërteti favorit për anëtarësim: ka mbyllur shumë kapituj negociatash dhe, më e domethënëse, BE-ja ka krijuar një grup të përbashkët për hartimin e Traktatit të ardhshëm të Anëtarësimit

Prova e qëndrueshmërisë institucionale të Shqipërisë

Rusia ka ripërtërirë xhevahirin e kurorës së armëve të saj bërthamore: Çfarë fshihet pas Objektit 1335?

Në këtë pikë është e rëndësishme të kujtojmë pse deshën popujt e Ballkanit apo popujt nga Evropa Lindore të bashkoheshin me BE-në në radhë të parë? Kishte tre arsye kryesore: Së pari, ideja madhështore e një Evrope të bashkuar - të kthehesh në Evropë pas komunizmit dhe Perdes së Hekurt; për ata që vuajtën në luftërat e ish-Jugosllavisë, të kapërcehet nacionalizmi shkatërrimtar. Së dyti, premtimi për t'u ngritur ekonomikisht nëpërmjet ekonomisë së tregut, por edhe nga mbështetja e BE-së përmes fondeve të kohezionit, subvencioneve bujqësore etj. Së treti, dhe më e rëndësishmja për shumë reformatore, mbështetja për vlerat themelore të BE-së si ato të Nenit 2 të Traktatit të Lisbonës - dinjiteti njerëzor, liria, demokracia, shteti ligjor, të drejtat e njeriut. Në zhargonin e BE-së për vendet kandidatë këto quhen Kriteret e Kopenhagës: institucione të qëndrueshme që garantojnë demokracinë, shtetin ligjor, një ekonomi funksionale tregu. Këto vende kanë një të kaluar komuniste, një traditë shtetërore mjaft të dobët, klientelizëm endemik etj. Perspektiva e anëtarësimit në BE supozohet të ishte një spirancë e jashtme për të forcuar ato vlera në planin e brendshëm.

Është pikërisht mbi këtë shtyllë të tretë që BE-ja, kryesisht Komisioni, ishte e verbër ndaj problemeve, veçanërisht në Serbi dhe Shqipëri. Logjika e DG NEAR ishte stabiliteti dhe thithja e fondeve, jo demokracia. Udhëheqësit autoritarë që përbushnin detyrat në letër - hapën një kapitull, miratuan një ligj, nënshkruan një marrëveshje rajonale - u lavdëruan si reformatore. Zmbrapsja e demokracisë u relativizua apo edhe u mohua. Raportet vjetore të progresit të Komisionit u bënë ushtrime copy-paste. Situata në secilin vend është kryesisht përgjegjësi e politikanëve dhe shoqërisë së tij përkatëse. Megjithatë, besoj se është e përshtatshme të vlerësohet realisht ndikimi i politikave me ndikim të Komisionit dhe BE-së në zgjerim.

Kjo situatë, ndër të tjera, çoi në debatin aktual për "anëtarësimin me faza". Ideja e hedhur tre vjet më parë nga Komisioni, u mbështet më vonë nga shtetet anëtare. Këtë maj kancelari gjerman përkrahu idenë dhe paraqiti disa detaje në një letër drejtuar presidentit të Parlamentit, Komisionit dhe Këshillit. Një muaj më vonë ai dhe presidenti francez qarkulluan një non-paper me përmbajtje të ngjashme në samitin BE/Ballkani Perëndimor në Tivat, Mali i Zi. Gjithashtu në maj, një grup prej pesë shtetesh anëtare miqësore ndaj zgjerimit i udhëhequr nga Austria dhe Italia nënshkruan një shënim të brendshëm drejtuar Komisionit duke sugjeruar anëtarësimin me faza duke filluar me seksione të Tregut të Përbashkët.

Ideja është zëvendësimi i anëtarësimit të plotë përfshirë të drejtat politike si veto/vota me anëtarësim gradual në tregun e vetëm të BE-së, institucionet, programet dhe përfitimet financiare. Në rast të sjelljes së keqe nga të sapoardhurit (rrëshqitje demokratike, mosrreshtim në çështje madhore). Megjithatë të kesh akses në tregun e përbashkët apo edhe të përfitosh nga fondet e kohezionit nuk e përjashton nevojën për standardet e nevojshme duke përfshirë mbi të gjitha institucionet funksionale të bazuara në ligjshmëri. Megjithatë KM Rama dhe Presidenti serb Vuçiç në një artikull të përbashkët të botuar më herët këtë vit në të përditshmen gjermane Frankfurter Allgemeine sugjeruan që vendet e tyre të pranohen menjëherë në tregun e përbashkët dhe që të dy do të hiqnin dorë nga vota, nga komisioneri, nga eurodeputetët dhe nga të drejtat e tjera politike që lidhen me anëtarësimin. Marifeti këtu është anashkalimi i reformave dhe masave të padëshiruara duke filluar me shtetin ligjor. Por pa to, një konsumator spanjoll i produkteve të këtyre vendeve ose një kompani daneze që operon në Shqipëri apo Serbi nuk do të ishte e sigurt se do të gëzonte dhe përfitonte nga standardet dhe rregullat e zakonshme të Tregut të Përbashkët.

Deri tashti janë ndërmarrë disa hapa në këtë drejtim që janë të më pak të komplikuar për BE-në por të dobishme për shtetet kandidatë. P. sh. mund të listojmë anëtarësimin në "Zonën Unike të Pagesave në Euro" (SEPA) e cila lehtëson transfertat bankare, dhe nismën në vazhdim "Roam Like at Home", e cila redukton pothuajse në zero tarifat shtesë të aplikueshme për përdoruesit e telefonave celularë në vende të tjera evropiane.

Komisioni European ka përgatitur një koncept për zgjerimin për të cilin foli shkurt Presidentja von der Leyen dhe para mediave në Tiranë. Për shtetet kandidatë që përbushin kriteret do të ofrohet akses gradual në Tregun e Përbashkët, në programet e kërkimit shkencor si dhe lehtësira në regjimin tregtar.

Kushtet madhore ekstra janë gjeopolitike: përfiton kush është në rresht me Brukselin në politikën e jashtme dhe të sigurisë si dhe kush nuk komprometon teknologjinë evropiane tek fuqitë rivale.

Gjithsesi thembra e Akilit mbetet shteti ligjor. Për Serbinë këto dy vite Brukseli më në fund u zgjua nga gjumi dhe ndryshoi kurs; madje edhe Partia Popullore Evropiane po shqyrton masa kundrejt partisë SNS të Vuçiçit që mund të shkojnë deri në përjashtim. Për Shqipërinë me Ramën kryeministër më të rëndësishme se ofertat e reja të Komisionit janë kushtet që shtetet anëtare të BE nërcaktuan në

fillim të vitit kur miratuan IBAR-in. Po këto shtete janë një siguri se udha drejt BE nuk degradon në farsë me burokratë që janë mësuar të mbyllin sytë para fakteve të pakëndshme e të krijojnë realitete paralele me raportet e deklaratat e tyre.

*President i Paneuropa Shqipëri

© SYRI.net

Lexo edhe

» Rusia ka ripërtërirë xhevahirin e kurorës së armëve të saj bërthamore: Çfarë fshihet pas Objektivit 1335?

» Pse çmimet e karburanteve mund të rriten akoma

» Znj. Von der Leyen, shikojeni Shqipërinë përtej Edi Ramës

Komentet

Shto koment

Emri

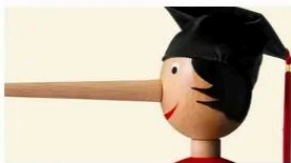
Shkruani komentin tuaj

Posto

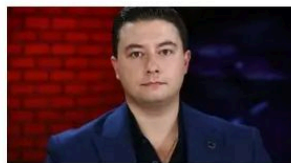
TË NGJASHME

Prova e qëndrueshmërisë institucionale të Shqipërisë

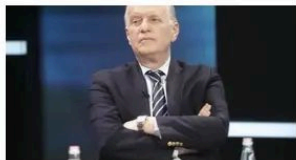
Një shoqëri mashtruesish

Kontrata e Dinjitetit: Ose e shpëtojme bashkë Shqipërinë, ose e humbim përgjithmonë

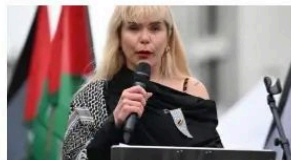
Çfarë po 'gatuajnë' protestat kosovare, kombëtarizim apo rimëkëmbje ideologjike?

Dy Edi Ramat në Nju Jork dhe raporti i sikletshëm me të tashmen e të shkuarën

Piktori do të lërë emër në histori, por si 'kreu i qelbësirave' dhe antishqiptar i përbetuar!

Gratë e reja të inatosura të së majtës po shkatërrojnë të ardhmen e tyre

LAJME POLITIKË KRONIKË EKONOMI KOSOVA BOTË KULTURË SHKENCË SPORT JETË-STIL TRASHËGIMI MEDIË ARKIVA

SYRI.net është agjencia më e madhe e lajmeve në Shqipëri, që brenda një kohe të shkurtër është kthyer në lider të informacionit. Në SYRI.net do të gjeni opinionistë më me emër në vendin tonë, investigime dhe lajme që nuk do ti gjeni diku tjetër. Lajmet në SYRI.net janë prodhim i SYRI.net dhe nuk lejohet marrja e tyre pa një komunikim të mëparshëm me redaksinë. Ju ftojme të klikoni dhe të na shkruani sa herë që ju mendoni se duhet. Stafi i SYRI.net

Për informacione info@syri.net, për reklama marketing@syri.net

Pamja këtu është e ri-koduar për ta futur në dokument. Artefakti autoritar është skedari WebP i ruajtur, dhe hash-i i tij është ai i shtypur te faqja e parë — pra dallimi është i verifikueshëm, jo i fshehur.